

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Socialudvalg

Dato: 23-03-2023
Enhed: SPOLD
Sagsbeh.: DEPTLAN
Sagsnr.: 2301543
Dok. nr.: 2599087

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 31 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 19. januar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 31:

”Vil ministeren redegøre for, om man kan igangsætte en fødsel alene på grund af en forestående tvangsfjernelse i en kommune? Der henvises til programmet Reporterne på radiokanalen 24syv og episoden ”Kommune ville tvangsfjerne nyfødt, inden personalet skulle på juleferie” sendt den 17. januar 2023.”

Svar:

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen vedrørende de faglige anbefalinger og retningslinjer for igangsættelse af fødsler, samt Social-, Bølg- og Ældreministeriet i forhold til reglerne vedrørende tvangsfjernelse.

Sundhedsstyrelsen oplyser blandt andet følgende:

”I Sundhedsstyrelsens anbefalinger for svangreomsorgen er det beskrevet, at tilbud om igangsættelse bør følge de gældende nationale anbefalinger, samt at jordemoderen henviser den gravide til igangsættelse efter fødeafdelingens retningslinjer, såfremt igangsættelse af fødslen vurderes relevant. Det er Dansk Selskab for Obstetrik og Gynækologi (DSOG), der har udarbejdet de faglige retningslinjer, der benyttes på fødeafdelingerne i dag.

Retningslinjerne beskriver en række sundhedsfaglige indikationer, der tilsiger, at det er hensigtsmæssigt at tilbyde en igangsættelse af fødslen for at afslutte graviditeten eller fremskynde fødslen. Dette kan være af hensyn til helbred og sikkerhed for både den gravide og barnet, herunder for at forebygge intrauterin fosterdød. Eksempler på sundhedsfaglige forhold, der kan indikere et behov for at igangsætte fødslen, er blandt andet tegn på svangerskabsforgiftning hos den gravide, diabetes hos den gravide, leverpåvirkning hos den gravide, overbårenhed, tvillingegraviditet samt tegn på, at fosteret ikke vokser som det skal, eller der er mistanke om sygdom hos fosteret, hvor det har brug for at blive forløst for eventuelt at modtage livsnødvendig lægefaglig behandling.

Det er Sundhedsstyrelsens anbefaling, at et tilbud om igangsættelse altid bør foretages ud fra en konkret lægefaglig vurdering af den enkelte situation, og at den endelige beslutning om igangsættelse bør tages sammen med den gravide og dennes eventuelle partner.”

. / . Sundhedsstyrelsens bidrag til besvarelsen med relevante kildehenvisninger er vedlagt (bilag 1).

Social-, Bolig- og Ældreministeriet oplyser følgende:

"I forhold til lovgivningen så har sagsbehandlere, der arbejder på området for udsatte børn og unge, ikke i serviceloven eller i anden lovgivning hjemmel til at foretage en lægefaglig vurdering af, hvornår en fødsel skal igangsættes.

Desuden er kommunerne ansvarlige for at sikre, at der bliver handlet akut, hvis et barn har behov for hjælp - uanset hvornår på døgnet eller i hvilken ferieperiode behovet måtte opstå.

Endelig er det grundlæggende vigtigt, at sagsbehandlere varetager deres ansvar med stor faglighed, så der sikres en sagsbehandling af god kvalitet og med høj retssikkerhed for borgeren. Det betyder, at hvis der viser sig at være behov for at anbringe et nyfødt barn, så er kommunerne ansvarlige for, at det sker inden for lovens rammer og så respektfuldt og skånsomt, som det er muligt af hensyn til både forældre og barn."

Jeg henholder mig til bidragene fra Sundhedsstyrelsen og Social-, Bolig og Ældreministeriet.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde